

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5Nt/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117010154
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4117010154.1

Uznesenie

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Dominika Gregušku a Márie Lukačkovej, v trestnej veci odsúdeného J. J., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 125 odsek 1 Trestného zákona, § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13. júna 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného J. J., Q. XX.XX.XXXX T. U., W. U. U. U., Y. XXXX/XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, na povolenie obnovy konania v trestnej veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 33T/95/2016 z a m i e t a , pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený J. J. (ďalej len „odsúdený“) podal dňa 10.02.2017 na Okresný súd Nitra návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 33T/95/2016, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016 zo dňa 16.11.2016, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/100/2016 zo dňa 12.01.2017, na základe vyhlásenia podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 125 odsek 1 Trestného zákona, § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Zároveň bol odsúdenému uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky so zákazom požívania akýchkoľvek návykových látok.

Návrh na povolenie obnovy konania zo dňa 10.02.2017 bol doplnený dňa 31.03.2017 o nové skutočnosti a dôkazy, ktoré odsúdený videl v tom, že spoluodsúdený A. D. nevypovedal pravdivo a v jeho výpovediach sa nachádzali podstatné rozdiely, ktoré podľa odsúdeného svedčili o tom, že odsúdený A. D. účelovo klamal a zavádzal. Odsúdený tiež nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku, nakoľko on mal vedomosť o tom, že spolu s ostatnými odsúdenými idú iba kradnúť. Nakoľko odsúdený uvádzal, že nemal vedomosť o úmysle ostatných odsúdených spáchať trestný čin lúpeže, žiadal oboch spoluodsúdených A. D. G. H. W. vypočuť. Odsúdený zároveň poukázal na skutočnosť, že počas vyšetrovania navrhoval vykonať konfrontáciu medzi odsúdenými, ale tento jeho návrh bol zamietnutý a konfrontácia vykonaná nebola.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 13.06.2017 zotrval na svojom návrhu a zároveň sa vyjadril, že vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku urobil na hlavnom pojednávaní z obavy z vysokého trestu a na základe odporúčania predsedníčky senátu. Odsúdený zároveň odmietal

skutočnosť, že by sa mal so spoluodsúdenými na spáchaní trestného činu lúpeže dopredu dohodnúť, nakoľko už bol v minulosti odsúdený pre trestný čin lúpeže na vysoký trest, a preto by sa takéhoto trestného činu druhýkrát nedopustil. Odsúdený priznal, že bol so spoluodsúdenými dohodnutý na spáchaní trestného činu krádeže, ale vôbec nie na trestnom čine lúpeže. Okrem toho odsúdený vyjadril svoj názor, že samotné vyhlásenie o vine by nemalo súdu postačovať na uznanie viny, pretože takýto postup je v rozpore so zásadou prezumpcie neviny a s vyhľadávacou zásadou uvedenou v § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Okrem vypočutia odsúdených A. D. G. H. W. odsúdený nenavrhol vykonať žiadne iné dôkazy.

Na verejnom zasadnutí dňa 13.06.2017 súd oboznámil návrh na povolenie obnovy konania a jeho doplnenie ustanoveným obhajcom H. G. J., odpis registra trestov odsúdeného, lustráciu v systéme Zboru väzenskej a justičnej stráže, hodnotenie na odsúdeného z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica a podstatný obsah pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016, z ktorých vyplývalo, že odsúdený bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný v prevažnej miere pre trestný čin krádeže a dvakrát pre trestný čin lúpeže. Z hodnotenia z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica vyplývalo, že odsúdený disciplinárne potrestaný, ani odmenený nebol, ale jeho správanie a vystupovanie bolo hodnotené pozitívne.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016 súd zistil, že odsúdený na hlavnom pojednávaní dňa 16.11.2016 urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra pod č. 1Pv 215/2016 zo dňa 19.09.2016. Súd na hlavnom pojednávaní vyhlásenie odsúdeného prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutkov sa na hlavnom pojednávaní nevykoná, pretože odsúdený, po poučení súdu, odpovedal na všetky otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) kladne, pretože toto jeho vyhlásenie bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a konaním odsúdeného boli nepochybne naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 125 odsek 1 Trestného zákona, § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona. Následne bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016 zo dňa 16.11.2016 uznaný vinným zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 125 odsek 1 Trestného zákona, § 138 písmeno j) Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol odsúdený zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a bol mu tiež uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky. Na základe odvolania Okresnej prokuratúry Nitra nadobudol rozsudok právoplatnosť v spojení rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/100/2016 zo dňa 12.01.2017, ktorým bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016 zo dňa 16.11.2016 zrušený vo výroku o treste a o ochrannom dohľade uloženom odsúdenému a odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona. Zároveň bol odsúdenému uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky so zákazom požívania akýchkoľvek návykových látok. Uložený nepodmienečný trest odňatia slobody odsúdený vykonáva od 20.03.2016 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica.

Zástupca Okresnej prokuratúry Nitra navrhol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného zamietnuť, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Obhajca odsúdeného sa v konečnom návrhu pridržiaval písomne podaného návrhu na povolenie obnovy konania a vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí a žiadal, aby bolo podľa § 394 Trestného poriadku žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania vyhovené.

Odsúdený vo svojom konečnom návrhu uviedol, že je si vedomý, že urobenie vyhlásenia podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku v pôvodnom konaní bola chyba a skutočnosti uvedené na verejnom zasadnutí by viedli k inému rozhodnutiu súdu, a preto žiadal, aby súd jeho žiadosti vyhovel.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr než známymi, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Konajúci súd po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí a preštudovaní pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016, zabezpečených listinných dôkazov, ako aj samotného návrhu odsúdeného a po vyjadrení procesných strán na verejnom zasadnutí skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976). Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť súčasne aj dve podmienky a to, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto skutočnosti samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému rozhodnutiu, než aké bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie, prípadne ak vzhľadom na tieto nové skutočnosti a dôkazy by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolenie obnovy konania sa súd obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, alebo ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci a ktorá nebola predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukazovať novými dôkazmi (naplnenie prvej podmienky k povoleniu obnovy konania). Na povolenie obnovy konania je však tiež potrebné zistiť, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňujú iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu (druhá podmienka k povoleniu obnovy konania).

Súd po vykonanom dokazovaní nezistil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by vyšli najavo dodatočne, teda neboli súdu skôr známe a ktoré by následne v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku odôvodňovali povolenie obnovy konania. Odsúdený napadol pôvodné rozhodnutie z dôvodu, že mal za to, že skutok bol vo vzťahu k nemu zle právne kvalifikovaný a to ako trestný čin lúpeže, hoci on nemal vôbec vedomosť o tom, že jeho spoluodsúdení mali v úmysle spáchať trestný čin lúpeže, čo chcel preukázať výsluchom oboch spoluodsúdených A. D. G. H. W. v obnovovacom konaní, ktorí J. J. z protiprávneho konania v prípravnom konaní usvedčili ako aj vykonaním konfrontácie so spoluodsúdenými. Odsúdený J. J. pritom súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by títo spoluodsúdení chceli svoje výpovede, ktorými usvedčili odsúdeného J. J. z „lúpeže“ akýmkoľvek spôsobom korigovať. Súd preto tieto novonavrhnuté dôkazy nepovažoval za nové, ktoré by neboli súdu známe v pôvodnom konaní a pre ktoré by bolo možné obnovu konania povoliť. Súd nie je povinný vykonať akýkoľvek dôkaz navrhnutý obžalovaným (ktorý bol, mimochodom, súdu známy už aj v pôvodnom konaní zo spisového materiálu predloženého prokurátorkou) a ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní pred súdom len preto, že všetci obžalovaní sa ku spáchaným skutkom priznali, preto sa ich samotný výsluch pred súdom nekonal, len kvôli tomu, aby odsúdený dosiahol prehodnotenie dôkazov výlučne vo svoj prospech. Takéto návrhy na vykonanie dokazovania mal odsúdený možnosť využiť a uplatniť v pôvodnom konaní, nie v konaní obnovovacom.

Bolo dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, nejde o ďalší riadny opravný prostriedok, ako je to napríklad pri odvolaní, teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

Súd znova skonštatoval, že skutočnosti, ktoré majú byť ozrejmené vypočítaním spoluodsúdených a vykonaním konfrontácie medzi spoluodsúdenými označené odsúdeným ako dôkazy nové a neznáme v pôvodnom konaní nie sú novými dôkazmi, pretože tieto boli známe v pôvodnom konaní a preto nemohli byť dôvodom pre povolenie obnovy konania. Súd z toho dôvodu takto označené dôkazy odmietol v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vykonať. Súd zopakoval, že skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúcu jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz síce vykonaný v pôvodnom konaní, ale s novým obsahom, napr. aj zmena výpovede svedka. Za nové skutočnosti a dôkazy rozhodne nemožno považovať také skutočnosti a také dôkazy, ktoré možno zistiť už z obsahu spisu, tak ako tomu bolo v tomto prípade.

Súd dal opakovane do pozornosti, že odsúdený sa v konaní pred súdom jednoznačne a priamo za prítomnosti aj svojho obhajcu priznal ku skutkom opísaným v skutkovej vete obžaloby ako aj k ich právnej kvalifikácii, obžalovaný bol poučený o neodvolateľnosti vyhlásenia o vine a v rozsahu vyhlásenia o nenapadnuteľnosti výroku o vine odvolaním a dovolaním, okrem prípadu, ak by závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Súd v pôvodnom konaní vyhodnotil, že bolo dostatočne preukázané, že skutok zavinene spáchal aj odsúdený J. J. spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný. Súd by neprijal vyhlásenie odsúdeného o jeho vine, ak by mal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe. Preto námietky odsúdeného, že samotné vyhlásenie o vine by nemalo súdu postačovať na uznanie viny nemajú oporu v Trestnom poriadku. Súd navyše dodal, že vyhlásenie o vine obžalovaného je výlučným právom obžalovaného, ktorého nemožno k takémuto vyhláseniu nijakým spôsobom nútiť, pričom obžalovaný k takému rozhodnutiu pristupuje až po riadnom poučení o jeho následkoch a z vlastnej vôle a dobrovoľne.

Návrh odsúdeného na obnovu konania tak neobsahoval žiadne nové skutočnosti ani dôkazy skôr neznáme, ktoré by vyšli najavo po právoplatnosti rozhodnutia v merite veci a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli zmeniť pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a o treste odsúdeného. Vzhľadom na vyššie popísané dôvody a absenciu podmienok obnovy konania súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať do troch dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok.